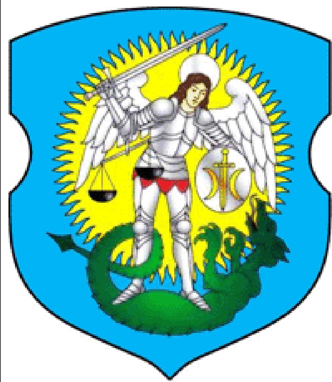

НЕЗАЛЕЖНАЯ ГАЗЕТА ШУМІЛІНШЧЫНЫ

СЬВІТАНАК

Беларусь, твой народ дачакаецца Залацістага, яснага дня! М. Багдановіч.

№17 (289) КАСТРЫЧНІК 2020 ГОД

РЫНАК ПРАЦЫ

КОЛЬКАСЦЬ ВАКАНСІЙ РАСЦЕ

У агульнарэспубліканскай базе Міністэрства працы і сацыяльнай абароны па Шумілінскаму раёну напрыканцы кастрычніка маецца 90 вакансій.

Сярод абноўленых прапаноў па стану на 28 кастрычніка 2020 года ў раёне на першым месцы зноў апынулася Шумілінская раённая бальніца, дзе па-ранейшаму востра адчуваецца дэфіцыт дактароў і малодшага медперсанала.

На сённяшні дзень сюды на працу запрашаюць чатырнаццаць медыкаў: шасцёра ўрачоў (усім аклад па 800 рублёў), пяцёра медыцынскіх сясцёр – заробкі адпаведна па 450 рублёў. У тым ліку дзве медыцынскія сястры будуць працаваць толькі на палову стаўкі, а гэта ўсяго 200 рублёў.

Таксама патрабуецца адна акушэрка на 0,5 стаўкі з аплатай у 400 рублёў.Да таго ж райбальніца шукае загадчыка з акладам ад 620 рублёў, санітарку на 0,5 стаўкі (188 рублёў) і слесара-электрыка па рамонту электраабсталявання (аклад ад 450 рублёў). Звяртацца па адрасу: г. п. Шуміліна, вул. Суворава 1. тэл. 8 02130 4-15-07

Другое месца па неабходнасці кадраў у раёне трывала займае сельская гаспадарка раёна.

Так, на пасаду бухгалтара з сярэднеспецыяльнай адукацыяй і акладам ад 400 рублёў запрашаюць у сялянска-фермерскую гаспадарку "Крыніца" Юрыя Сямёнава. Сюды ж патрэбен яшчэ і аператар машыннага даення (заробак ад 600 рублёў, вадзіцель аўмамабіля (ад 450 рублёў) і трактарыст-машыніст (500 рублёў).

Саўгас "Ульскі" прымае на работу інжынера па электразабеспячэнню (заробак ад 540 рублёў), галоўнага эканаміста (адукацыя вышэйшая, аклад ад 550 руб.)

Вадзіцеля аўтамабіля возьмуць на працу ў саўгасе "Сіроцінскі", тут чакаюць на пасаду і галоўнага ветэрынарнага ўрача з вышэйшай адукацыяй (ад 550 руб.)

У саўгасе "Лаўжанскі чакаюць трактарыста-машыніста, якому абяцаюць 800 рублёў у месяц і заатэхніка-селекцыянера з вышэйшай адукацыяй (аклад ад 800 рублёў).

Галоўны эканаміст з вышэйшай адукацыяй патрабуецца ў ААТ "Ляжні", дзе яму прызначаць аклад у 500 рублёў.

Саўгас "Мішневічы запрашае на работу трактарыста-машыніста (заробак ад 600), ветэрынарнага фельчара з вышэйшай адукацыяй (ад 500 руб.), заатэхніка-селекцыянера з вышэйшай адукацыяй (ад 500 руб.), аператара машыннага даення (ад 550 руб.), інжынера па ахове працы (адукацыя вышэйшая, ад 550 руб.).

Установа "Віцебскае абласное управленне МНС" шукае на пасаду начальніка караула ваенізаванай аховы з вышэйшай адукацыяй (аклад ад 900 руб.) Таксама гэта установа чакае вадзіцеля аўтамабіля (750 руб), інспектара (адукацыя вышэйшая, ад 95 руб.).

Патрэбу ў кантрольным майстры цэха мае Шумілінская жыллёва-камунальная гаспадарка (адукацыя вышэйшая, ад 450 руб.). Тут ёсць яшчэ вакансіі: слесар-сантэхнік (адукацыя прафесійна-тэхнічная ад 450 руб), муляр (прафесійна-тэхнічная ад 450 руб.), машыніст бульдозера (ад 500 руб.), слесар-сантэхнік (450 руб.), эканаміст (вышэйшая, ад 500 руб.).

На прадпрыемства "Шумілінскае МПК-70 ёсць шанс уладкавацца намесніку галоўнага бухгалтара (вышэйшая, ад 550 руб.). Тут знойдзе працу сталяр (прафесійна-тэхнічнае ад 550 руб) і станочнік дрэваапрацоўчых станкоў (ад 600 руб.).

Райбыткамбінат зможа прадаставіць работу вальшчыку леса, трактарысту, сталяру (заробкі ўсім ад 400 рублёў).

У сферы гандлю патрабуецца кантралёр-касір для наймальніка – ААТ Еўрагандаль. Таксама маецца яшчэ адно месца кантралёра-касіра і ў філіяле "Крычаў" ЗАТ "Дабраном".

У Обальскім садку чакаюць кіраўніка фізічнага выхавання з вышэйшай адукацыяй (ад 450 руб). Патрэбу ў хармайстры мае Шумілінскі раённы цэнтр культуры (ад 375 руб), тут ёсць свабодная вакансія загадчыка Дома культуры (ад 375 руб.) і культарганізатара (ад 375 рублёў).

У Шумілінскі гісторыка-краязнаўчы музей неабходны наглядчык (ад 375 руб.), старэйшы навуковы супрацоўнік з вышэйшай адукацыяй (ад 375 рублёў) і навуковы супрацоўнік музея (вышэйшая, ад 375 рублёў).

Варта адзначыць, што ў многіх установах і арганізацыях Шумілінскага раёна, асабліва ў сельскай гаспадарцы, сярэдняя зарплата спецыялістаў, якіх запрашаюць на пасаду – вельмі сціплая. У сярэднім прапануюць ад 375 да 450-500 рублёў, а гэта наўрад ці болей, чым атрымліваюць шумілінскія пенсіянеры. Прычым незалежна ад пасады, зарплата аднолькавая – як і ў спецыялістаў з вышэйшай адукацыяй, так і ў рабочых з сярэднеспецыяльнай. Пры гэтым самы высокі заробак 900 рублёў, а самы нізкі – 375 рублёў. Вось і выходзіць, што колькасць вакансіў у раёне нібыта павялічваецца, аднак ці магчыма на іх атрымаць годныя заробкі?

Алесь Шумскі

ПАРТАЛ ТВАЙГО ГОРАДА: HTTP://SHUMILINA.BY

ЗВАРОТ

ВІЦЕБСКІЯ МЕДЫКІ СУПРАЦЬ ГВАЛТУ

Прадстаўнікі медыцынскага супольнасці запісалі адкрыты відэазварот, дзе патрабуюць спыніць палітычныя рэпрэсіі і вінавацяць улады ў росце смяротнасці з-за непрыняцця неабходных супрацьэпідэмічныя мер падчас пандэміі COVID-19.

У ролiку зняліся 16 лекараў, якія ад свайго імя і імя падтрымліваюць іх калегаў заяўляюць, што стаміліся ад абраз, зневажальнага адносіны і хлусні з тэлеэкранаў дзяржаўных каналаў.

Больш за тое, кажуць медыкі, зараз іх пачалі затрымліваць, пераследваць за перакананні, думкі і погляды. Улады ўжываюць гвалт і рэпрэсіі ў дачыненні да нязгодных з палітыкай дзяржавы, пераследуючы ўвесь беларускі народ.

Лекары ў звароце заяўляюць, што сілавікі ўжываюць не толькі затрыманні,ператрусы і судовы пераслед, але і збіцця затрыманых у РАУС, СІЗА і ізалятарах часовага ўтрымання.

Таксама яны абвінавачваюць улады ў ігнараванні праблемы COVID-19, фальсіфікацыі статыстыкі захворвання, непрыняцці неабходных супрацьэпідэмічныя мер і ў выніку гэтага – высокім узроўні смяротнасці.

«Гэта мы ўжо праходзілі, і гэта паўтараецца зноў падчас другой хвалі эпідэміі. І ў гэтым абвінавачваюць нас і наш народ. Мы не згодныя, мы не згодныя выслухоўваць непрыкрытую хлусню і маўчаць », – кажуць лекары ў гэтым відэа.

У заключэнні яны патрабуюць спыніць зьдзек над людзьмі, спыніць гвалт, прыцягнуць да адказнасці супрацоўнікаў МУС, якія перавысілі свае паўнамоцтвы, вызваліць усіх медработнікаў і іншых грамадзян, арыштаваных па палітычных матывах, а таксама спыніць любыя пераследу альтэрнатыўных дзяржаўным меркаванняў і выказванняў.

Адзначым, што медыкі Віцебска з'яўляюцца самай актыўнай прафесійнай карпарацыяй, якая прымае ўдзел у пратэстах. Так, 13 жніўня яны першымі ў горадзе масава выйшлі з акцыяй супраць гвалту. Таксама яны напісалі адкрыты ліст аб непрызнанні вынікаў мінулых прэзідэнцкіх выбараў, пад якім падпісаліся больш. Практычна на кожным мірным шэсці ў Віцебску можна было бачыць людзей у белых халатах.

"Народныя навіны Віцебска"

ПАДВОРАК

ЯК СЯМ'ЁЙ ГАДУЮЦЬ ТРУСОЎ

Трусоў розных парод вырошчвае на асабістым падворку сям'я Казелька з Шумілінскага раёна.

Юлія і Іван Казелька з вёскі Сіроціна Шумілінскага раёна разам з дзеткамі Ульянай і Мікалаем вырошчваюць на асабістым падворку, прэтэндуючым, дарэчы, на званне лепшага ў сельсавеце, трусоў розных парод. У былыя часы пагалоўе даходзіла да 500 асобін.

Як не ўспомніць выступ акцёраў эстрады Уладзіміра Маісеенкі і Уладзіміра Данільца, дзе мілыя чацвераногія Вушасцік сталі галоўным аб'ектам гумару: «Трусы – гэта не толькі каштоўны мех, але і тры-чатыры кілаграмы дыетычнага лёгказасваяльнага мяса". Жартаўлівы пастулат пацвярджае і Іван Казелька:

Усё залежыць ад пароды.

А ў пародах ён добра разбіраецца, так як і сам займаецца селекцыяй новых. Перавага аддае мясных, так як з рэалізацыяй скурак больш клопатаў, чым прыбытку.

Трусагадоўлю Іван спасцігаў сам: калі-то гэтым жа займаліся яго дзед і мама (дарэчы, ветурач), але тады малады чалавек і не думаў наладжваць сваю гаспадарку. Аднак, жывучы ў роднай вёсцы, муж і жонка Казелька зразумелі, што без яго ніяк нельга. На іх падворку пабывалі і свінні, і рагатая жывёла, але трусы па каштоўнасці, далёка не толькі футра – пераўзышлі ўсіх астатніх.

Вушастую жыўнасць Юлія і Іван раней рэалізоўвалі усім жадаючым, вэндзілі, выраблялі тушонку, рабілі з дыетычнага мяса каўбасу. Былі пастаянныя пакупнікі, бо гэты экалагічна чысты прадукт можна ўжываць нават у раннім узросце: у дзіцячае меню мясное пюрэ з труса ўводзяць у ліку першых, яго даюць малышам нават пры дыятэзе.

Паднабрацца вопыту ў развядзенні трусоў, Іван вырашыў умацаваць тэхналагічную базу. Акрама падрыхтоўкі кармоў (а ў рацыёне у асноўным зялёная маса і сена), заняўся пераабсталяваннем клетак: драўляныя домікі пушысцікаў згрызалі за тры гады. Ды і метал пастаянна растуць зубамі яны абточваюць хутка. Так што цяпер жывёл на падворку – ад 100 да 150: трымаюць іх, што называецца, для сябе. У хуткай перспектыве клеткі будуць з трывалага бетонаутваральнага матэрыялу, які трусам не па зубах, тады і павялічыць пагалоўе можна да звыклай паўтысячы.

Чыстакроўнымі пародамі Казелькі

(працяг на стр. 2)

ПАДВОРАК

(пачатак на стр. 1)
не займаюцца: ужо балюча пераборлівыя да ўмоў утрымання.

Самае страшнае для пагалоўя – хваробы. Калі адзін трусік захворвае, то выкошвалі амаль усіх: эпідэмія распаўсюджваецца хутка. А машкара летам раз'ядае слізістыя жывёл, тыя пакутуюць, губляюць апетыт, і іх таксама часта даводзіцца пускаць пад нож.

Іван – медык, 15 гадоў працуе фельчарам, тры з іх – у Мішневіцкай амбулаторыі. Юлія – бухгалтар цэнтра па забеспячэнні дзейнасці бюджэтных арганізацый. Сенакос, рамонт дома, узвядзенне прыбудоў, клопат пра дзяцей і гаспадарцы плюс асноўная праца – усё гэта энергічныя Козелькі паспяваюць. Балазе з дзеткамі і на прысядзібным участку ім дапамагае мама Івана, агарод на ёй. Дарэчы, дом, дзе жыве дружная сям'я, патанае ў кветках, так што міма яго проста так не пройдзеш: вока абавязкова ўчэпіцца. Акрамя таго, дзейны кіраўнік сям'і падумвае аб развядзенні коз.

– Менш сну – больш справы, – і жартам, і ў сур'ёз кажа Іван Казелька.

І гэта вельмі блізка да рэчаіснасці, бо шырокае падворак патрабуе шмат сіл і ўвагі, але маладыя гаспадары аддаюць перавагу рабіць справу, а не гуляць смела.

vitvesti.by

Пераклад з расейскай рэдактара

КУЛЬТУРА

НОВАЯ КНІГА НАШАГА ПІСЬМЕННІКА

Шумілінскі пісьменнік і журналіст Мікалай Мароз зноў выдаў чарговую новую кнігу, якую назваў «Вырак».

Мікалай Мароз прызнаецца, што ў кнізе крыху прысутнічае эсэ, на старонках якога падаецца разважанне пра тое, як можа жыць чалавек, вобразна кажучы: "курыць фіміям, то бок ліслівa ўсхваляць кагосьці, або крочыць па жыцці сумленна, прыстойна, па-чалавечы?"

Большасць старонак тут было адведзена авантурнаму раману «Трыццаць гадоў з правам перапіскі» і аповесцям «Аблуды» і «Вырак». Сюжэт рамана наступны: у сацыяльных сетках пісьменнік "Макар Мяцеліца" згледзеў знаёмае са студэнцкай пары прозвішча, напісаў на пошту яе сястры. Як затым аказалася, той ужо не было ў жывых, але ён наладзіў з ёй перапіску. Затым у ім нечакана абудзіўся творца, яму нясцерпна закарцела напісаць раман, захацелася паказаць характар, стыль жыцця жанчыны, якая рана аўдавела і вось ужо трыццаць гадоў жыве без мужчыны ў хаце.

Аднак і тут дасціпны чытач зможа пазнаць прататып галоўных нераоў, парадавацца за адных, паспагадаць другім, не паважаць трэціх.

У аповесці «Вырак» не абышлося без вымыслу, без фантазій, але для таго, каб і чыталася займальна, і мела адмысловае мастацкае ўвасабленне жыццёвай праўды. Аднак і тут дасціпны чытач зможа пазнаць прататып галоўных нероаў, парадавацца за адных, паспагадаць другім або нават не паважаць трэціх.

Бадай што кніга вартая таго, каб набыць, сведчыць хаця б вокладка – цвёрдая, з густоўным дызайнам, а яшчэ – сталічнае выдавецтва, а таксама амаль 350 старонак тэксту, якому Мікола Мароз аддаў нямала свайго сэрца і часу.

Праўда, тыраж кнігі невялічкі, не хапіла грошай. Уласных грошай шумілінскага пісьменніка. Таму яна нятанная, аднак той, хто правёў не адну хвіліну над творамі нашага земляка Міколы Мароза, усё ж аддасць перавагу не меркантыльнаму інтарэсу, а духоўнай крыніцы. Бо не хлебам адзіным жыве чалавек.

Алесь Прыбярэжны

МАСТАЦТВА

ФОРМУЛА ПОСПЕХУ ЮНАЙ МАСТАЧКІ

Мяккая, сарамлівая, вельмі крытычная і патрабавальная да сябе, васьмікласніца Стэла Шылава тым не менш праяўляе цуды вытрымкі і зацятасці, а яе працавітасць ў Шумілінскай школе мастацтваў, дзе таленавітая вучаніца займаецца музыкай і выяўленчым мастацтвам, уражвае нават дарослых.

Педагог мастацкага аддзялення ДШМ Вольга Шарыпава не перастае здзіўляцца, як спалучаюцца ў гэтай спакойнай, падатлівай, далікатнай дзяўчынцы з вялізнымі добрымі вачыма і двума доўгімі светлымі косамі такі багаты, кранальны, дзіцячы унутраны свет і цвёрдасць характару ва ўсім, што тычыцца яе творчасці. Стэла не супакойваецца да тых часоў, пакуль не давядзе карціну або музычны твор да дасканаласці.

Маляваннем Стэла займаецца ўсяго трэці год і за гэты час паспела заваяваць некалькі ўзнагарод рознай вартасці. На жаль, лепшыя працы (што немалаважна, лепшыя з пункту гледжання дзяўчынкі, "прыдзірацца" да кожнага мазкі на палатне) з конкурсаў-выстаў так і не вяртаюцца. Таму і дома асабістай галерэі ў яе няма, хоць юная мастачка і задумваецца над яе стварэннем.

– Малюю ў залежнасці ад настрою, – адказала Стэла на маё пытанне, якім жанрам яна аддае перавагу. – Калі настрой лірычны, то паказваю прыроду, калі засмучаная, перадаю свае эмоцыі ў графіку, а калі вясёлая, на малюнках з'яўляюцца героі ў мультяшным стылі.

Натхненне яна чэрпае з кніг, кіно, у малюнках класікаў. Яе любімы жывапісец – Вінцэнт ван Гог. Некаторыя яго карціны Стэла капіявала, і, па меркаванню яе настаўніцы, атрымлівалася вельмі няблага.

– Мая выхавана пастаянна самаудасканальваецца, – адзначыла Вольга Шарыпава. – Мяне гэта здзіўляе ў ёй гэтак жа, як і яе нястомнасць. Ні воднага разу не чула пра тое, што яна стамілася і ёй хочацца адпачыць. Сыходзіць з галавой у тую справу, якой займаецца.

Стэла таксама скончыла клас цымбалаў, цяпер прысвячае час вакалу, гульні на фартэпіяна, самастойна вучыцца гуляць на укулеле, плануе пайсці на ўрокі гульні на класічнай гітары. Яна лічыць творчыя заняткі добрай аддушынай. І ўсё ж сапраўдная яе запал – хімія. З выбарам прафесіі дзяўчынцы рана вызначацца, але не выключана, што гэтая навука пацягне яе так жа моцна, як маляванне і музыка.

Здараецца, што педагогам даводзіцца спыняць Стэлу ў яе імкненні да ідэалу і пераконваць, што яна дабілася добрых вынікаў. Але дзяўчынка непахісная, лічыць, што абавязана ўсё давесці да дасканаласці. З іншага боку, такое стаўленне да сябе – лепшая прышчэпка ад зорнай хваробы, якую часам падхопліваюць адораныя дзеці. Зрэшты, юнай мастачцы, якая валодае не толькі пэндзлем, але і музычнымі інструментамі, гэта не пагражае, таму як формула яе поспеху нязменная: 10% таленту + 90% ўпартай працы.

vitvesti.by

Пераклад з расейскай рэдактара

ЗДАРЭННІ, КРЫМІНАЛ

РАЗБІЎ ВОКНЫ

Бурнае застолле перарасло ў пагром. У гарадскім пасёлку Обаль п'яны хуліган разбіў 25 вокнаў.

Суботні дзень для 20-гадовага жыхара гарадскога пасёлка Обаль Шумілінскага раёна праходзіў за распіццём алкаголю ў кампаніі з прыяцелем. Па меры таго, як колькасць выпітага спіртнога паступова павялічвалася і каб свята не скончыўся вельмі хутка, хлопцы вырашылі асвяжыцца на вуліцы. Аднак іх шпацыр па родным пасёлку скончыўся ў той момант, калі маладыя людзі падышлі да будынка мясцовага ганлёвагадаб'екта, які знаходзіўся на рамонце. Пры гэтым будынак нядаўна выкупіў прадпрымальнік і пачаў уладкоўваць пад гандлёвы аб'ект.

Нечакана падазраваны схапіў ляжачы на дарозе аскепак цэглы і шпурнуў у акно. Праўда, яго прыяцель стаў прасіць сабутыльніка супакоіцца, але той ужо ўвайшоў у небяспечную рызыку. Пасля чаго хуліган вырашыў працягнуць сваю супрацьзаконную забаву.

У выніку п'яны маладзён разбіў 25 вокнаў. Толькі ўдосталь "папрактываўшыся ў трапнасці" шпурляння камянёў, малады чалавек адправіўся дадому. Там жа ён неўзабаве быў і знойдзены выкліканымі на месца здарэння міліцыянтамі. Як высветлілася, на момант затрымання падазраваны знаходзіўся ў стане алкагольнага ап'янення (больш за 2 праміле). Цяпер яму трэба прыйдзіцца выплаціць суму шкоды, памер якой будзе ўсталяваны судом. Таксама маладому чалавеку давядзецца адказаць за свой учынак у рамках узбуджанай крымінальнай справы за хуліганства.

Сяржук Крупскі паводле матэрыялаў МНС і УУС

ПРАТЭСТЫ

СУДЗЯЦЬ ІНВАЛІДАЎ ЗА ПРАТЭСТ

У Віцебску за ўдзел у мірных шэсцях асудзілі 56-гадовую вазочніцу.

На 189 рублёў (7 базавых велічыняў) суд Віцебскага раёна аштрафаваў 16 кастрычніка жыхарку аграгарадка Кастрычніцкая 56-гадовую Валянціну Крыштопенка, якая мае інваліднасць першай групы.

На жанчыну склалі два пратаколы — за ўдзел у несанкцыянаваных вулічных шэсцях 4 і 11 кастрычніка. У іх гаворыцца, што яна трымала транспарант і выкрыквала лозунгі.

На судзе Крыштопенка заявіла, што ўдзельнічала ў шэсцях, але віны не прызнала. "Я маю права на свабоду выказвання свайго меркавання, гэта права мне дае Канстытуцыя. Я прыйшла на марш, каб мяне пачулі. Выбары былі незаконныя, і я супраць гвалту ў дачыненні да людзей, можна нават сказаць, генацыды. Да таго часу, пакуль будуць у нашай краіне біць людзей, я буду выходзіць на мірныя дэманстрацыі, чаго б мне гэта ні каштавала", — перадае БелаПАН яе словы.

Жанчына заявіла, што сама прасіла, каб яе везлі ў вазку на чале калоны: "Па-першае, нязручна ісці за кімсьці — "падразаюцца" ногі. А па-другое, я папрасілася наперад, каб абараніць сабой хоць пару хлопцаў на маршы, каб на іх не нападалі з дубінкамі. Хочацца верыць, што, убачыўшы чалавека ў вазку, міліцыя не будзе так страшна нападаць і выкарыстоўваць газ".

Суддзя Міхаіл Зубеня прызнаў Крыштопенка вінаватай і аштрафаваў.

У каментары БелаПАН жанчына заявіла, што выходзіць на акцыі пратэсту ёй было не страшна. "Мне зрабілі чатыры аперацыі, таму я ўжо мала чаго баюся ў сваім жыцці. А вось тое, што адбываецца ў нашай краіне, — сапраўды страшна, таму я і выйшла на мірны пратэст. Калі не могуць выйсці дужыя мужыкі — значыць, выходзяць жанчыны. Калі не выходзяць дэсантнікі, значыць пайду я — інвалід", — кажа яна.

15 кастрычніка ў Мінску прайшоў Марш (не)інвалідаў. Не выключана, што яго ўдзельнікам таксама могуць даслаць позвы ў суд.

"Еўрарадыё"

АБ'ЯВА

• Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Світанак» паведаміце рэдакцыі аб гэтым – зрабіце бясплатную падпіску. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэлефануйце.

• Калі прачыталі "Світанак", то калі ласка, перадайце знаёмым.

• Наша газета стала размяшчаецца на партале http://kamunikat.org, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: http://kamunikat.org/svitanak.html для далейшага выкарыстання яшчэ да з'яўлення газеты на паперы.

РАСІЯ

МАСКВА РАЗУМЕЕ, ШТО ТРЭБА МЯНЯЦЬ ЛУКАШЭНКУ

Галоўны рэдактар «Рэха Масквы», Аляксей Венедыктаў, які гаворыць з многімі ўплывовымі людзьмі і набліжаным да Крамля, выказаўся аб сустрэчы Аляксандра Лукашэнкі з палітвязнямі, а таксама паразважаў аб няпростым становішчы, у якім апынуўся кіраўнік Беларусі.

— Так, гэта быў будынак КДБ, палітвязняў прывезлі з розных СІЗА, — распавёў Венедыктаў у праграме «Будзем назіраць». — Ім не паведамлялі, куды іх вязуць. На нейкую сустрэчу. Ім не паведамлялі прозвішча Лукашэнкі, і для іх прыход туды Аляксандра Лукашэнкі было нечаканасцю. Уласна, у тым ліку на гэта быў, вядома, разлік.

Я яшчэ раз паўтару для тых, хто прапусціў, я лічыў і лічу, што Лукашэнка заціснуты паміж трымасіламі.Якіядаегоставяцца негатыўна. Гэта пратэст, гэта Масква і гэта Брусэль. ЕС. І паколькі ён бачыць у гэтым практычна адзіны фронт, нават выдатна разумеючы, што ёсць ўнутраныя супярэчнасці паміж Брусэлем і Масквой, паміж Масквой і пратэстам. Паміж пратэстам і Бруселем. Тым не менш ён разумее, што яму трэба адбівацца па крузе. Таму яго, на мой погляд, задача была выскачыць. Ведаеце, як змылак заціскаецца — мыла так уверх вылятае. Таму ён распачаў такі я б сказаў неардынарны крок.

Учора журналіст Сяргей Пархоменка казаў, што апошняе, што ён памятаў — сустрэча ў турме Мандэлы, які адседзеў 25 гадоў, і Пітэра Бота, кіраўніка. Яны там пілі гарбату і абмяркоўвалі, што будзе потым з Паўднёвай Афрыкай. Але я думаю, што задача Лукашэнка — раскалоць пратэст у першую чаргу. Аслабіць націск пратэсту. Таму што пратэст — гэта шырокая кааліцыя. Навват калі яна нефармальная. Там ёсць людзі, якія выходзяць з рознымі поглядамі, рознымі задачамі. Ён гэта добра разумее.

І ён спрабуе лідэраў пратэсту як бы супрацьпаставіць адных іншым. І плюс да гэтага Масква, якая разумее, што трэба мяняць Лукашэнку. Маскве трэба мяняць Лукашэнку на кагосьці больш цяпер зручнага і цывілізаванага, скажам так. Значыць трэба туды штосьці кінуць, а таксама паказаць Еўропе, што мы тут вам не капусту лапцем сёрбаем. Людзей выпусцілі двух, перавялі на хатні арышт. І яшчэ выпусцім і гэтак далей...

Гэта значыць на самай справе... Ва ўсякім разе, людзі, якія пераказваюць гэтую сустрэчу мне з розных штабоў, з розных сіл — яны кажуць, што Лукашэнка быў упэўнены ў сабе. Спакойны. Прыязны. Шмат жартаваў. Ён вырашаў задачу. Сваю. Не іх. Вырашыў ён яе? Не, не вырашыў. Таму што калі пайшлі каментары на наступны дзень, што гэта яго слабасць — ён завагаўся пад вуліцай. Яго прымусілі гэта зрабіць. І ён гэта кампенсаваў жорсткасцю на вуліцы, параўнальнай з жорсткасцю 9-11 жніўня. Ён вярнуўся да таго ўзроўню жорсткасці. Збіццём у першую чаргу, пагрозамі страляць баявымі патронамі. «Гуманістычна», як казаў яго намеснік міністра ўнутраных спраў.

Гэта значыць, Лукашэнка як бы кідаецца паміж во сваім вобразам рашучага, суровага, у сваім праве кіраўніка дзяржавы — і чалавекам, які разумее, што ён заціснуты. Ён жа разумее, ён жа ня дурны. Таму будзем, напэўна, на працягу нейкага часу бачыць яшчэ некаторыя яго руху і спробы з аднаго боку, паўтараю, дамовіцца з часткай кіраўнікоў пратэсту.

«Новы Час»

ЭЎРАЗВЯЗ

МЫ АКАЖАМ «ЗНАЧНУЮ ЭКАНАМІЧНУЮ ПАДТРЫМКУ»

ЕС працягвае падтрымліваць беларусаў у іх імкненні да новых, сумленных выбарах і дэмакратыі. Пра гэта 16 кастрычніка на слуханнях у Еўрапарламенце заявіў кіраўнік дэпартамента Усходняга суседства ў Еўракамісіі Лоўрэнс Мэрэд.

Мэрэд сказаў: «Важна паказаць народу Беларусі, якія магчымасці існуюць у тым, што тычыцца супрацоўніцтва з ЕС пры пераходзе да дэмакратычнай Беларусі. І мы падтрымліваем такі пераход », паведамляе БелаПАН, перадае naviny.by.

Таксама Мэрэд удакладніў, што ў выпадку перамогі беларускага народу — і пераходу да дэмакратыі — у Беларусі «будзе магчымая значная эканамічная падтрымка» краіны, у тым ліку новае пагадненне, якое прадугледжвае доступ да фінансавання Міжнароднага валютнага фонду і фінансавай дапамогі з боку ЕС. «Мы ўсе гатовы прапанаваць такую падтрымку <...> Наш абсалютны прыярытэт — падтрымліваць дэмакратызацыю Беларусі».

Мэрэд запэўніў, што цяпер у ЕС абмяркоўваецца, як зрабіць так, каб ужо існуючая дапамога была накіравана на падтрымку грамадзянскай супольнасці, моладзі, незалежных СМІ, а не дзяржаўных структур.

«Мы аказваем дапамогу ахвярам рэпрэсій. Сёння раніцай мы пачулі зусім жахлівыя гісторыі катаванняў і гвалту ў Беларусі. Мы аказваем медыцынскую, псіхалагічную, юрыдычную дапамогу пацярпелым ад гвалту. Мы вельмі ўключаны ў дыялог, каб зразумець, як лепш арганізоўваць такую дапамогу, улічваючы складаныя абставіны ў краіне <...> Я думаю, што мы ніколі не бачылі больш яркага прыкладу таго, як важна мець магчымасць чуць незалежныя галасы і бачыць фота і відэа таго, што адбываецца, таго гвалту, якое закранула тысячы людзей», - сказаў на заканчэнне Мэрэд .

kyky.org

ФІЯСКА

ПРИ СИДОРСКОМ ТАКОГО НЕ БЫЛО

То, что мы видим сегодня, невозможно было представить еще десять лет назад.

Можно сколь угодно смеяться над героем короткометражки «Гуд бай, Бацька!», ушедшим в запой (от прилива патриотизма) после участия во Всебелорусском народном собрании. Но и в 2001-м, и в 2006-м, и в 2010-м вряд ли была возможна ситуация, которую мы наблюдаем сейчас.

Только представьте: афиши, красно-зеленые полотнища по всему городу, анонсы на ТВ — и тут в решающий момент Александр Лукашенко и Сергей Сидорский, перебивая друг друга, начинают путанно объяснять, почему делегатам собрания не нужно ехать на арендованных автобусах в столицу.

Роман Головченко может и дальше рассказывать о лавинах из желающих пройти маршем по Минску в поддержку действующей власти. Но факт остается фактом: в 2006-м власти не напрягаясь собрали бы и 5000 тысяч делегатов вместо двух с половиной. Просто потому, что не было недостатка в желающих.

Есть еще один характерный момент. За четверть века участников провластных акций приучили к абсолютной несамостоятельности. Попробуйте вспомнить хотя бы один действительно стихийный многотысячный митинг в поддержку Лукашенко, на который бы заблаговременно не отбирали людей и не свозили их к централизованно к месту сбора.

Не исключено, что сейчас для властей звенит важный и тревожный звонок: многие больше не хотят быть массовкой, даже если им пообещать деньги и беляши с водкой без наценки. Возможно, эта часть белорусов так и не выйдет в поддержку перемен, о чем нам говорят записи из госучреждений, но и на митинги «за стабильность» многие из них уже не ходоки.

Кирилл Иванов
"Салідарнасць"

ПОГЛЯД

АД МАРШАЎ ПРАТЭСТУ ДА СТРАЙКАЎ, АД СТРАЙКАЎ — ДА РЭАЛЬНЫХ ПЕРАМЕН

Напярэдадні ўсебеларускага страйку пачуў ад адной замежнай карэспандэнткі: «Людзі мусяць бачыць нейкі вынік сваіх высілкаў, яны ня могуць хадзіць на маршы проста так бясконца». Ня толькі яна, многія (асабліва за мяжой) сумняваюцца ў плёне таго, што бачаць у відэасюжэтах зь Беларусі. Маўляў, ходзяць і ходзяць — а сэнс? А сэнс і плён — навідавоку.

Плён маршаў пратэсту — гэта, безумоўна, маштабны страйк, які адбываецца ў Беларусі 26 кастрычніка 2020 году.Прынамсі ў XXI ст. нічога падобнага ў краіне не было. Хтосьці скажа, што для агульнанацыянальнага маштабу ўдзельнікаў мала. Але можна сьмела запярэчыць, што ва ўмовах прававвога дэфолту і фактычнага тэрору з боку дзяржавы акцыі 26 кастрычніка — посьпех грамадзянскай супольнасьці.

Важны момант: упершыню ад пачатку пратэстаў за страйк 26 кастрычніка ёсьць адказная асоба (прынамсі, маральна) — Сьвятлана Ціханоўская. Якая перад тым падкрэсьлівала, што яна ня лідэр, а сымбаль пратэстаў. І праўда, на маршах пратэсту ў асноўным гучыць толькі адно імя — Лукашэнкі, і толькі ў адным кантэксьце: «Сыходзь!»

Я ўпэўнены, што без папярэдніх адзінаццаці маршаў у людзей не было б такой рашучасьці страйкаваць. Бо маршы паказваюць і рашучасьць, і салідарнасьць, і маштаб пратэстаў.

А крыху раней мы пабачылі, што ўпершыню за чвэрць стагодзьдзя ляяльныя да Лукашэнкі «бюджэтнікі» ў шэрагу рэгіёнаў адмаўляліся ехаць на праўладны мітынг. Усё таму, што людзі бачаць рашучасьць, і ўсё ад маршаў.

Маршы фактычна вымываюць падмурак піраміды ўлады, якую Лукашэнка разам з зацікаўленымі чыноўнікамі і бізнэсоўцамі выбудоўваў так доўга.

Цяпер відавочна, што людзей, якія хочуць пратэставаць, але не пратэстуюць, спыняе выключна боязь перад рэпрэсіўнай машынай альбо страх страціць даход. У кожным разе ключавое слова тут — «страх».

Выходзіць у асноўным «крэатыўная кляса», якая яшчэ нядаўна жыла ў сваёй паралельнай ад лукашэнкавай рэальнасьці, а залежныя ад дзяржавы (гэта значыць пэрсанальна ад Лукашэнкі) былі больш-менш задаволеныя

(працяг на стар. 4)

ПОГЛЯД

(пачатак на стар. №3)

сваімі даходамі.

Сёньня маршамі крэатыўная кляса дэманструе сабе і ўсім астатнім грамадзянам, што «кароль» практычна голы. Лукашэнка ня можа ўжо трэці месяц узяць сытуацыю пад кантроль. Разбураецца міт пра ўсёмагутнага волата-чараўніка Лукашэнку, які і дождж можа даць у засуху, і прыдуманых ім саміх ворагаў перамагчы.

26 кастрычніка 2020 году да прахадных некаторых прадпрыемстваў прыгналі аўтазакі, а дзе-нідзе амапаўцы затрымалі рабочых. Беспрэцэдэнтна для часоў кіраваньня Лукашэнкі. Раней падчас страйкаў рэпрэсавалі толькі актывістаў. Цяпер ёсьць сьведчаньні пра пабітых у аўтазаках гарадзенскіх рабочых «Азоту». Гэта своеасаблівы момант ісьціны, калі разбурыўся галоўны міт пра Лукашэнку як «абаронцу простага народу».

І гэта ўсё — ад маршаў.

Маршы дэманструюць «простаму народу», што Лукашэнка не такі ўжо і ўсёмагутны. Тое самае бачаць і чыноўнікі, у тым ліку «сілавікі».

У Беларусі працягваецца пазыцыйная вайна. Своеасаблівая раўнавага магчымасьцяў. «Сілавікі» ня могуць задушыць пратэсты, пратэстоўцам не хапае вагі, каб цалкам пазбавіць гвалт сэнсу.

Слова «вайна» я не лічу перабольшаньнем. Адно што ў Беларусі яна не халодная, не гарачая, а «цёплая». Страляюць гумовымі кулямі, якія не забіваюць, але калечаць. Зрэшты, часам і забіваюць.

Такое адчуваньне, што Лукашэнка наўмысна падаграе сытуацыю, бо рэпрэсіі толькі больш злуюць людзей. А значыць, будуць наступныя маршы.

Глябальна працяг пратэстаў азначае, што Лукашэнку ніхто ў сьвеце ня дасьць крэдыту, сюды ня пойдуць інвэстыцыі. «Навошта такі кіраўнік?», — падумаюць на розных узроўнях піраміды ўлады. Ідэя неабходнасьці новага кіраўніка краіны пашырыцца ў галовах. Лягічна падумаць пра асобу, якую лічаць пераможцай на выбарах.

Тое, што Сьвятлана Ціханоўская ўзяла на сябе маральную адказнасьць, заклікаўшы да агульнанацыянальнага страйку, сьведчыць, што яна фактычна пачала сваю другую выбарчую кампанію. Гэтым разам не як намесьніца мужа Сяргея Ціханоўскага, якога Лукашэнка кінуў за краты, а як самастойны палітык.

Магчыма, неўзабаве мы пабачым новыя лёзунгі пратэсту, які набудзе не толькі мэту «супраць»: «Лукашэнка, сыходзь!», але і лёзунг «за»: «Сьвятлана, прыходзь!»

Севярын Квяткоўскі

ДЕЖАВЮ

КАРДИОЛОГ АЛЕКСАНДР МРОЧЕК — ПРО СТРАНУ

Известный белорусский кардиолог, заслуженный деятель науки, академик Национальной академии наук Беларуси, доктор медицинских наук, профессор, бывший директор РНПЦ «Кардиология» Александр Мрочек изложил мнение, которое назвал «Дежавю». Приводим его полностью.

— Что происходит? Наверное, один из часто задаваемых вопросов в последнее время. Такое впечатление, что мы уже встречались с происходящим в своей жизни.

Изучая во время учебы в мединституте историю партии коммунистов, всевозможные марксизмы и материализмы, мы научились клеймить позором американский маккартизм, запреты на профессии, охоту за ведьмами, слезоточивый газ, дубинки, наручники и другие атрибуты «ненашего» общества, столкнулись с тем, что это все вдруг постучалось в двери наших домов.

Есть разные профессии в обществе — «выбирай на вкус». Есть такая профессия — Родину защищать! А есть — Родину насиловать, избивать, калечить, причиняя ей боль и невыносимые страдания, используя спецсредства, которые Родина ей и вручила. Даже боевое оружие дала, которое обещают использовать «гуманно»! Гуманно — это как: покалечить, чтобы остался жив, или наповал, чтобы не мучился?

Но есть профессия, которую когда-то выбрал и я — врач.

Для ее представителей кровь, травма, боль и страдания — руководство к действию, руководство к немедленному оказанию помощи, облегчению состояния. Врач, как говорят, на это «заточен». У врача эта реакция уже, если хотите, на генетическом уровне, воспитанная во врачебных династиях, на примере литературных героев, настоящих образах. Клятва Гиппократа для врача не пустые слова, а сочетание внутренней гуманистической культуры и действий. Не зарплата (размер которой вы хорошо знаете), а совершение данной врачу гуманитарной миссии в обществе — спасение от боли и страдания всех его представителей.

Сегодняшняя острая реакция медиков, направленная против насилия, понятна и объяснима. Препятствовать этой реакции любыми методами — это препятствовать развитию профессии, это фактически уничтожить ее.

Естественно, и в нашей среде не без урода. Самое дно профессионального извращения — доктор Менгеле из Освенцима — классика садистских наклонностей. Для таких «врачей» крики и стоны — небесная музыка, от которой он получает колоссальное удовольствие. Недаром такие экземпляры находят себе место в среде фашизма, бандитизма, морального уродства.

Не хочется верить, но есть кое-что из доморощенного.

Председатель Постоянной комиссии Совета Республики Национального собрания Республики Беларусь по образованию, науке, культуре и социальному развитию, врач акушер-гинеколог Виктор Лискович заявляет о бойне 9–10 августа и говорит: «... следовало действовать более жестко». Читай: больнее, сильнее, кровавее. Это продукт отечественного производства со знаком «защитник народа».

Ненароком предложит усмирять кричащих грудничков, новорожденных граждан Беларуси каким-либо удушающим приемом или шлепком дубинки. Это врач, которого или разморило в теплом парламенте или генетика не та?!

За протестный выход будущих медиков на улицы уволили ректоров медвузов. Мотив — недостаток патриотизма у студентов. Собственно, о каком патриотизме идет речь? Любви к Родине или к тем, кто ею правит?

Врач делает свое дело — лечит людей и все!

Конечно, через какое-то время, возможно, применив определенные усилия в идеологической работе, можно получить продукт, не замечающий чужих страданий. Может, даже кафедры новые появятся, где будут изучать не лечение травм, кровоподтеков и переломов, а напротив, способов их создания, да чтобы побольнее и покровавее!

Выйдут такие продукты из учебных заведений, как это было когда-то в дружественном нам Китае, с красно-зелеными цитатниками и значками вождя на униформе и будут громить все подряд и не будет места личному мнению, не то что общественному протесту.

Только лечить кто будет?

Дежавю.

К сожалению, история никого ничему не учит!

news.tut.by

МІГРАЦЫЯ

СКОЛЬКО БЕЛОРУСОВ УЕХАЛО ИЗ СТРАНЫ С НАЧАЛА ОСЕНИ

Несмотря на закрытые из-за коронавируса границы, с начала осени в Польшу выехало около 10 тысяч белорусов, в Украину — 3 тысячи, в Литву и Латвию — не более 500. Такие цифры озвучил начальник Департамента по гражданству и миграции МВД Алексей Бегун, сообщает Sputnik. Если сравнить эти данные с данными Белстата о международной миграции, то получается, что за два неполных месяца года за границу уехало в несколько раз больше человек, чем за весь прошлый год.

«Ситуация не критичная и не наносит серьезного ущерба национальной безопасности»

— Мы мониторим эту ситуацию, отслеживаем передвижение наших граждан через внешний контур, учитываем, что ряд государств предоставили для наших граждан режим определенных преференций, — рассказал Алексей Бегун.

По словам главы департамента, эта ситуация «не критичная и не наносит серьезного ущерба национальной безопасности».

— Страна не чувствует значительной утраты трудовых национальных ресурсов, — констатировал Алексей Бегун.

По его мнению, этот выезд не спровоцирован политическими событиями в стране.

— Может, определенные лица, которые ставили своей целью уже достаточно давно переехать на ПМЖ в другие страны, использовали эту ситуацию для того, чтобы обратиться в компетентные органы Литвы или Польши с ходатайством о предоставлении статуса беженца. И они тем самым очень часто создавали так называемую информационную картинку, чтобы подтвердить, что являются жертвами за свои политические взгляды на территории Республики Беларусь.

Также Алексей Бегун отметил, что миграционные тенденции будут видны по итогам квартала или даже шести месяцев, потому что во многих странах действуют карантинные ограничения, из-за которых может быть сложно вернуться обратно.

Сколько белорусов раньше уезжало в эти страны

На сайте Департамента по гражданству и миграции МВД есть данные по выезжающим за первые 9 месяцев года. По этим данным, в Польшу выехали 779 человек, в Литву — 1122 человека, в Латвию и Украину выехавших нет. Эти цифры заметно отличаются от данных за два месяца, озвученных главой Департамента по гражданству и миграции. Но дело в том, что в статистику МВД попадают только трудовые мигранты, которые выехали за границу «при содействии юридических лиц и индивидуальных предпринимателей, имеющих специальное разрешение (лицензию) на осуществление деятельности, связанной с трудоустройством за пределами Республики Беларусь». Соответственно, те, кто нашел работу самостоятельно или выехал за границу по любой другой причине, в этой статистике не учитываются.

По данным Белстата о количестве выбывших из Беларуси за 2019 год, в Польшу выехал 1751 человек, в Украину — 1890 человек, в Литву — 435 человек, в Латвию — 131 человек. Получается, за два месяца 2020-го в Польшу выехало в пять раз больше человек, чем за весь 2019-й, в Украину — почти в два раза больше, в Литву и Латвию в общей сумме — примерно столько же, сколько за весь прошлый год.

https://finance.tut.by

Заснавальнік: Салодкі Сяргей Аляксандравіч
Рэдактар: Шчамлёў Аляксандр Міхайлавіч

Адрас рэдакцыі: 211262, Шумілінскі раён, п/а Амбросавічы.
Тэл. 3-73-74, маб. +375299870742.
Газета выдаецца з верасня 2000 г.

Падпісана да друку 30.10.2020 у 19.20
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца пры дапамозе аднадумцаў.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.